

Regeringens proposition

1998/99:118

Konvention om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap

Prop.
1998/99:118

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 20 maj 1999

Lena Hjelm-Wallén

Bosse Ringholm
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner den konvention om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap (skiljemannakonventionen) som undertecknats av Europeiska unionens medlemsstater och antar en lag om denna konvention.

Konventionens syfte är att inrätta ett skiljemannaförfarande för att lösa tvister mellan medlemsstater i skattefrågor om internprissättning, dvs. då företag med intressegemenskap tillämpar en prissättning som inte motsvarar den prissättning som skulle ha tillämpats om inte företagen haft intressegemenskap (marknadspris) och detta i sin tur påverkar i vilken stat en viss inkomst tas till beskattning. Om inkomst som ett företag i en medlemsstat uppburit justeras på grund av att ett pris avviker från marknadspriset kan detta leda till att samma inkomst beskattas i två stater. För att undanröja effekterna av sådan dubbelbeskattning kan överenskommelser träffas mellan stater om att även den andra staten justerar den beskattningsbara inkomsten med motsvarande belopp. Konventionen innebär att medlemsstaterna åtar sig att överlämna en fråga om internprissättning till en skiljenämnd om staterna inte kan komma överens om en lösning.

Innehållsförteckning

Prop.
1998/99:118

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Lagtext	4
3	Ärendet och dess beredning	15
4	Lagförslaget.....	16
5	Allmänt om dubbelbeskattning vid justering av inkomst avseende internprissättning mellan företag i intressegemenskap..	17
6	Konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap (skiljemannakonventionen)	18
6.1	Skiljemannakonventionens tillämpningsområde	18
6.2	Allmänna bestämmelser	19
6.3	Slutbestämmelser.....	23

Bilaga

Konvention om Konungariket Sveriges, Republiken Österrikes och Republiken Finlands anslutning till konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap	24
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 20 maj 1999.....	28

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop.
1998/99:118

Regeringen föreslår att riksdagen

1. godkänner konventionen den 21 december 1995 med anledning av Konungariket Sveriges, Republiken Österrikes och Republiken Finlands anslutning till konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap med därtill fogad svensk förklaring,

2. antar regeringens förslag till lag om konvention om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

Förslag till lag om konvention om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Konventionen av den 23 juli 1990 om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap¹, ändrad genom konventionen av den 21 december 1995 om Konungariket Sveriges, Republiken Österrikes och Republiken Finlands anslutning till konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap², skall gälla som lag här i landet. Den svenska texten till konventionen av den 23 juli 1990 i dess nuvarande lydelse framgår av bilaga till denna lag.

2 § Med allvarlig påföljd i artikel 8 i konventionen av den 23 juli 1990 om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap avses för svenskt vidkommande fängelse, böter eller administrativ sanktion.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ EGT L 225, 20.8.1990, s. 10 (Celex 490A0436).

² EGT C 26, 31.1.1996, s. 1 (Celex 496A0331(01)).

**Konvention
om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan
företag i intressegemenskap**

De höga avtalsslutande parterna i fördraget om Europeiska ekonomiska gemenskapen,

har enats om följande.

**Kapitel 1
Konventionens tillämpningsområde**

Artikel 1

1. Denna konvention skall tillämpas i de fall då inkomst som förvärfvas av ett företag i en avtalsslutande stat även ingår eller sannolikt kommer att ingå i den skattepliktiga inkomst som förvärfvas av ett företag i en annan avtalsslutande stat på grund av att de principer som anges i artikel 4 och som tillämpas direkt eller genom motsvarande bestämmelser i den berörda statens lagstiftning, inte följs.

2. Vid tillämpningen av denna konvention skall ett fast driftställe som ett företag i en avtalsslutande stat har i en annan avtalsslutande stat anses som ett företag i den stat där det är beläget.

3. Punkt 1 tillämpas även i fall då något av de berörda företagen redovisar förlust i stället för vinst.

Artikel 2

1. Denna konvention skall tillämpas på inkomstskatter.

2.¹ De för närvarande utgående skatter, på vilka konventionen skall tillämpas, är särskilt:

a) I Belgien:

- impôt des personnes physiques/personenbelasting,
- impôts des sociétés/vennootschapsbelasting,
- impôts des personnes morales/rechtspersonenbelasting,
- impôts des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders,
- taxe communale et taxe d'agglomération additionnelles à l'impôt des personnes physiques/aanvullende gemeentebelasting en agglomeratiebelasting op de personenbelasting.

b) I Danmark:

- selskabsskat,
- indkomstskat til staten,
- kommunale indkomstskat,
- amtskommunal indkomstskat,

¹ Artikel 2.2 har erhållit denna lydelse genom konventionen den 21 december 1995.

- særlig indkomstskat,
 - kirkeskat,
 - udbytesskat,
 - renteskat,
 - royaltyskat,
 - frigørelsesafgift.
- c) I Förbundsrepubliken Tyskland:
- Einkommensteuer,
 - Körperschaftsteuer,
 - Gewerbesteuer, i den utsträckning som denna skatt grundas på inkomst av handel.
- d) I Grekland:
- foros eisodimatos fysikon prosopon,
 - foros eisodimatos nomikon prosopon,
 - eisfora yper ton epicheiriseon ydrefsis kai apochetefsis.
- e) I Spanien:
- impuesto sobre la renta de las personas fisicas,
 - impuesto sobre sociedades.
- f) I Frankrike:
- impôt sur le revenu,
 - impôt sur les sociétés.
- g) I Irland:
- Income tax,
 - Corporation tax.
- h) I Italien:
- imposta sul reddito delle persone fisiche,
 - imposta sul reddito delle persone giuridiche,
 - imposta locale sul redditi.
- i) I Luxemburg:
- impôt sur le revenu des personnes physiques,
 - impôt sur le revenu des collectivités,
 - impôt commercial dans la mesure où cet impôt est assis sur les bénéfices d'exploitation.
- j) I Nederländerna:
- inkomstenbelasting,
 - vennootschapsbelasting.
- k) I Österrike:
- Einkommensteuer,
 - Körperschaftsteuer.
- l) I Portugal:
- imposto sobre o rendimento das pessoas singulares,
 - imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas,
 - decrãma para os municipios sobre o imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas.
- m) I Finland:
- valtion tuloverot/de statliga inkomstskatterna,
 - yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund,
 - kunnallisvero/kommunalskatten,
 - kirkollisvero/kyrkoskatten,

– korkotulon lähdevero/källskatten å ränteinkomst,
– rajoitetusti verovelvollisen lähdevero/källskatten för begränsat skattskyldig.

n) I Sverige:

- statlig inkomstskatt,
- kupongskatt,
- kommunal inkomstskatt,
- expansionsmedelsskatt.

o) I Förenade kungariket:

- income tax,
- corporation tax.

3. Konventionen tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av konventionen påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall meddela varandra ändringar som gjorts i respektive skattelagstiftning.

Kapitel 2

Allmänna bestämmelser

Avsnitt 1

Definitioner

Artikel 3

1.¹ Vid tillämpningen av denna konvention avses med uttrycket behörig myndighet följande:

– I Belgien:

Le ministre des finances eller hans befullmäktigade ombud,
De Minister van Financiën eller hans befullmäktigade ombud.

– I Danmark:

Skatteministern eller hans befullmäktigade ombud.

– I Förbundsrepubliken Tyskland:

Der Bundesminister der Finanzen eller hans befullmäktigade ombud.

– I Grekland:

O Ypoyrgos ton Oikonomikon eller hans befullmäktigade ombud.

– I Spanien:

El Ministro de Economía eller hans befullmäktigade ombud.

– I Frankrike:

Le ministre chargé du budget eller hans befullmäktigade ombud.

– I Irland:

The Revenue Commissioners eller deras befullmäktigade ombud.

– I Italien:

Il Ministro delle Finanze eller hans befullmäktigade ombud.

– I Luxemburg:

Le ministre des finances eller hans befullmäktigade ombud.

– I Nederländerna:

¹ Artikel 3.1 har erhållit denna lydelse genom konventionen den 21 december 1995.

De Minister van Financiën eller hans befullmäktigade ombud.

– I Portugal:

O Ministro das Finanças eller hans befullmäktigade ombud.

– I Förenade kungariket:

The Commissioners of Inland Revenue eller deras befullmäktigade ombud.

– I Österrike:

Der Bundesminister für Finanzen eller en befullmäktigad företrädare.

– I Finland:

Valtiovarainministeriö eller dettas befullmäktigade ombud,

Finansministeriet eller dettas befullmäktigade ombud.

– I Sverige:

Finansministern eller dennes befullmäktigade ombud.

2. Såvida inte sammanhanget föranleder annat skall varje uttryck som inte definierats i konventionen ha den betydelse som uttrycket har i det avtal om undvikande av dubbelbeskattning som de berörda staterna har ingått.

Avsnitt 2

Principer som tillämpas vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap och vid bestämmandet av inkomst hänförlig till fasta driftställen

Artikel 4

Vid tillämpningen av denna konvention skall följande principer tillämpas:

1. I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av ett företag i en annan avtalsslutande stat eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i en annan avtalsslutande stat eller äger del i båda dessa företags kapital iaktas följande:

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

2. Om ett företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i en annan avtalsslutande stat från ett där beläget fast driftställe, hänförs till det fasta driftstället den inkomst som det kan antas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

Om en avtalsslutande stat avser att justera ett företags inkomst i enlighet med de principer som anges i artikel 4, skall den i god tid meddela företaget om detta och ge företaget tillfälle att underrätta det andra företaget så att det i sin tur kan underrätta den andra avtalsslutande staten.

Den avtalsslutande stat som lämnar ett sådant meddelande skall emellertid inte förhindras att genomföra den planerade justeringen.

Om båda företagen och den andra avtalsslutande staten godtar justeringen efter att ha blivit underrättade skall artiklarna 6 och 7 inte tillämpas.

Avsnitt 3

Ömsesidig överenskommelse och skiljemannaförfarande

Artikel 6

1. Om i ett fall där denna konvention skall tillämpas ett företag anser att de principer som anges i artikel 4 inte har iakttagits kan företaget, utan att detta påverkar företagets rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i de avtalsslutande staternas interna rättsordning, lägga fram saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där företaget eller dess fasta driftställe är beläget. Saken skall läggas fram inom tre år efter den första anmälan av den åtgärd som medför eller sannolikt kan medföra dubbelbeskattning enligt artikel 1.

Företaget skall samtidigt till den behöriga myndigheten uppge vilka andra avtalsslutande stater som kan vara berörda av ärendet. Den behöriga myndigheten skall utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i dessa andra avtalsslutande stater.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa saken genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i någon annan berörd avtalsslutande stat, i syfte att undanröja dubbelbeskattning i enlighet med de principer som anges i artikel 4. Överenskommelse som träffas genomförs utan hinder av tidsgränser i de berörda avtalsslutande staternas interna lagstiftning.

Artikel 7

1. Om de berörda behöriga myndigheterna inte lyckas uppnå en uppgörelse för att undanröja den dubbelbeskattning till vilken hänvisning sker i artikel 6 inom två år från den dag fallet för första gången lades fram för den ena behöriga myndigheten, skall en rådgivande kommitté inrättas som får i uppdrag att yttra sig i dubbelbeskattningsfrågan.

Företagen kan använda de rättsmedel som finns enligt de berörda avtalsslutande staternas interna lagstiftning. Om saken emellertid har hänvisats till domstol börjar tvåårsfristen enligt första stycket att löpa från den dag då domen i högsta instans meddelades.

2. Utan hinder av att saken lagts fram för den rådgivande kommittén, får en avtalsslutande stat inleda eller fullfölja vidtagna rättsliga åtgärder eller administrativa förfaranden i fallet i fråga.

3. Om den behöriga myndigheten i en avtalsslutande stat enligt den interna lagstiftningen inte kan avvika från ett beslut av sina rättsliga organ, skall punkt 1 endast tillämpas om företaget i intressegemenskap i denna stat har låtit tiden för överklagande löpa ut eller återkallat överklagandet före beslutet. Denna punkt är inte tillämplig på överklaganden som gäller andra förhållanden än dem som avses i artikel 6.

4. De behöriga myndigheterna kan i samråd med de berörda företagen i intressegemenskap komma överens om att bortse från de tidsfrister som anges under punkt 1.

5. Om bestämmelserna i punkterna 1–4 inte tillämpas, skall de rättigheter som varje företag i intressegemenskap har enligt artikel 6 förbli oinskränkta.

Artikel 8

1. Den behöriga myndigheten i en avtalsslutande stat är inte skyldig att inleda ett förfarande om ömsesidig överenskommelse eller att inrätta en rådgivande kommitté som avses i artikel 7, om det till följd av ett rättsligt eller administrativt förfarande slutgiltigt fastslås att ett av de berörda företagen kan komma att träffas av allvarliga påföljder på grund av handlingar som medför justering av inkomst enligt artikel 4.

2. Om ett rättsligt eller administrativt förfarande för att avgöra om ett av de berörda företagen genom handlingar som medför justering av inkomst enligt artikel 4 kan komma att träffas av allvarliga påföljder pågår samtidigt med ett av de förfaranden som avses i artiklarna 6 och 7 kan de behöriga myndigheterna skjuta upp dessa senare förfaranden tills det rättsliga eller administrativa förfarandet är avslutat.

Artikel 9

1. Den rådgivande kommitté som avses i artikel 7.1 skall, förutom ordföranden, bestå av

- två företrädare för varje berörd behörig myndighet. Antalet kan dock i samråd med de behöriga myndigheterna begränsas till en,
- ett jämnt antal oberoende personer som enhälligt utses av de berörda behöriga myndigheterna bland de personer som förekommer i förteckningen enligt punkt 4, eller, i annat fall, genom lottning.

2. När de oberoende personerna utses skall samtidigt en suppleant utses för var och en av dem i enlighet med reglerna för utseende av de oberoende personerna för det fall de oberoende personerna skulle vara förhindrade att utöva sina åligganden.

3. Vid lottning kan varje behörig myndighet motsätta sig att en oberoende person utses under sådana omständigheter som i förväg överenskommit mellan de behöriga myndigheterna samt i någon av följande situationer:

– när personen i fråga är anställd hos någon av de berörda skatteförvaltningarna eller utför uppgifter för någon av dessa förvaltningsräkning,

– när personen i fråga är eller har varit innehavare av en betydande ägarandel i samtliga eller något av företagen i intressegemenskap eller är eller har varit anställd eller rådgivare i samtliga eller något av dessa företag,

– när personen i fråga inte ger tillräckliga garantier för att vara opartisk vid avgörandet av det eller de spörsmål det gäller.

4. Det skall upprättas en förteckning över personer som skall bestå av alla oberoende personer som är utsedda av de avtalsslutande staterna. Varje avtalsslutande stat skall därför utse fem personer och underrätta generalsekreteraren för Europeiska gemenskapernas råd om detta.

Dessa personer skall vara medborgare i en avtalsslutande stat och vara bosatta i konventionens territoriella tillämpningsområde. De skall vara sakkunniga och oberoende.

De avtalsslutande staterna kan göra ändringar i förteckningen enligt första stycket. I detta fall skall meddelande om ändringarna utan dröjsmål ske till Europeiska gemenskapernas råd.

5. De företrädare och oberoende personer som utses enligt punkt 1 väljer en ordförande från den förteckning som avses i punkt 4, utan att det påverkar varje berörd behörig myndighets rätt att motsätta sig att den sålunda valda oberoende personen utses i något av de fall som avses i punkt 3.

Ordföranden skall inneha de kvalifikationer som krävs för att inneha det högsta domarämbetet i sitt hemland eller vara en erkänt duglig praktiserande jurist.

6. Ledamöterna i rådgivande kommittén skall ha tystnadsplikt vad gäller de förhållanden som kommer till deras kännedom genom förfarandet. De avtalsslutande staterna skall anta alla nödvändiga bestämmelser för att bestraffa varje brott mot tystnadsplikten. De skall informera Europeiska gemenskapernas kommission om de åtgärder som vidtagits. Europeiska gemenskapernas kommission skall informera övriga avtalsslutande stater.

7. De avtalsslutande staterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att rådgivande kommittén skall kunna sammanträda utan dröjsmål när ärenden hänskjutits till den.

Artikel 10

1. Såvitt avser det förfarande som avses i artikel 7 kan de berörda företagen i intressegemenskap till rådgivande kommittén lämna alla upplysningar och allt bevismaterial eller alla handlingar som enligt deras uppfattning sannolikt kan komma till användning för att fatta ett beslut. Företagen och de behöriga myndigheterna i de berörda avtalsslutande staterna skall efterkomma varje begäran från rådgivande kommittén om upplysningar, bevismaterial eller handlingar. Detta innebär dock inte att de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna är skyldiga att

- a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från intern lagstiftning eller vedertagen administrativ praxis,
- b) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt intern lagstiftning eller inom ramen för vedertagen administrativ praxis,
- c) lämna upplysningar som skulle röja affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public).

2. Varje företag i intressegemenskap kan på egen begäran inställa sig eller företrädas inför rådgivande kommittén. På kommitténs begäran skall varje företag i intressegemenskap inställa sig eller låta sig företrädas inför kommittén.

Artikel 11

1. Den rådgivande kommitté som avses i artikel 7 skall yttra sig senast sex månader från dagen då ärendet hänsköts till den.

Den rådgivande kommittén skall grunda sitt yttrande på artikel 4.

2. Den rådgivande kommittén skall anta sitt yttrande med enkel majoritet. De berörda behöriga myndigheterna kan komma överens om ytterligare regler för förfarandet.

3. Kostnaderna för den rådgivande kommitténs arbete skall med undantag av de kostnader som företagen i intressegemenskap ådragit sig fördelas jämnt mellan de berörda avtalsslutande staterna.

Artikel 12

1. De behöriga myndigheter som deltar i förfarandet enligt artikel 7 skall på grundval av bestämmelserna i artikel 4 enhälligt fatta ett beslut för att undanröja dubbelbeskattningen inom sex månader efter det att den rådgivande kommittén har avgivit sitt yttrande.

De behöriga myndigheterna kan fatta ett beslut som avviker från den rådgivande kommitténs yttrande. Om de inte kan uppnå enighet om detta är de skyldiga att handla i enlighet med yttrandet.

2. De behöriga myndigheterna kan enas om att offentliggöra beslutet enligt punkt 1 under förutsättning att de berörda företagen samtycker till det.

Artikel 13

Den omständigheten att de avtalsslutande staterna har fattat ett slutgiltigt beslut om beskattningen av inkomster som härrör från en transaktion mellan företag i intressegemenskap hindrar inte att förfarandena enligt artiklarna 6 och 7 utnyttjas.

Vid tillämpningen av denna konvention anses dubbelbeskattningen av vinster vara undanröjd

- a) om inkomsterna tas med i beräkningen av de skattepliktiga inkomsterna i endast en stat, eller
- b) om den skatt som påförs dessa inkomster i en stat minskas med ett belopp som är lika stort som den skatt som påförs i den andra staten.

Kapitel 3 Slutbestämmelser

Artikel 15

Denna konvention påverkar inte de mer omfattande förpliktelser för att undanröja dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap som följer av andra konventioner som de avtalslutande staterna har slutit eller kommer att sluta eller av dessa staters interna lagstiftning.

Artikel 16

1. Det territoriella tillämpningsområdet för denna konvention är det som fastställs i artikel 227.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i denna artikel.

2. Denna konvention skall inte tillämpas på
- de franska territorier som anges i bilaga IV till Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,
 - Färöarna och Grönland.

Artikel 17

Denna konvention skall ratificeras av de avtalslutande staterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekreteraren för Europeiska gemenskapernas råd.

Artikel 18

Denna konvention träder i kraft den första dagen i den tredje månad som följer efter det att det sista ratifikationsinstrumentet har deponerats. Den skall tillämpas på de förfaranden enligt artikel 6.1 som inleds efter ikraftträdandet.

Artikel 19

Generalsekreteraren för Europeiska gemenskapernas råd skall till signatärstaterna anmäla

- a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument,

- b) datum för denna konventions ikraftträdande,
- c) förteckningen med oberoende personer som utses av de avtalslutande staterna i enlighet med artikel 9.4 samt de ändringar som görs i förteckningen.

Artikel 20

Denna konvention ingås för en period av fem år. Sex månader före utgången av denna tid skall de avtalslutande staterna sammanträda för att besluta om en förlängning av konventionen och om varje annan åtgärd som eventuellt skall vidtas med hänsyn till den.

Artikel 21

Varje avtalslutande stat kan när som helst begära en översyn av konventionen. I sådant fall skall en konferens för översyn sammankallas av ordföranden för Europeiska gemenskapernas råd.

Artikel 22¹

Denna konvention, som är upprättad i ett enda original på danska, engelska, franska, grekiska, irländska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska och tyska språken, vilka samtliga tio texter är lika giltiga, skall deponeras i arkiven hos Europeiska gemenskapernas råds generalsekretariat. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia till var och en av regeringarna i signatärstaterna.

¹ Av artikel 3 i konventionen den 21 december 1995 framgår att konventionen den 23 juli 1990 även upprättats på finska och svenska samt att dessa två texter har giltighet på samma villkor som övriga texter.

Sverige blev medlem i Europeiska unionen den 1 januari 1995. Samma dag trädde konventionen av den 23 juli 1990 om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap (skiljemannakonventionen) i kraft i förhållande till de tolv stater som var medlemmar i Europeiska unionen före 1995. Den 21 december 1995 undertecknades en konvention med anledning av Sveriges, Österrikes och Finlands anslutning till skiljemannakonventionen (anslutningskonventionen) av de femton stater som vid denna tidpunkt var medlemmar i Europeiska unionen. Anslutningskonventionen med en därtill fogad svensk förklaring bör fogas som *bilaga* till protokollet i detta ärende.

För Sveriges del är det fråga om att ansluta sig till en konvention som redan är i kraft mellan tolv stater och vars innehåll Sverige därför inte kan påverka. Konventionens bestämmelser skall inte heller under det ordinarie taxeringsförfarandet direkt tillämpas av skattskyldiga, myndigheter eller domstolar utan enbart av medlemsstaternas behöriga myndigheter, dvs. för Sveriges del av finansministern eller hans befullmäktigade ombud (art. 3.1). I praktiken handläggs dessa ärenden av Regeringskansliet (Finansdepartementet) och i vissa fall av Riksskatteverket. Konventionen tillför endast ytterligare ett moment i förhållande till vad som regelmässigt gäller vid tvister mellan stater i frågor om dubbelbeskattning till följd av justering av inkomst, nämligen ett åtagande av de avtalsslutande staterna att överlämna frågan till en skiljenämnd om staterna inte kan komma överens om en lösning. Riksskatteverket har beretts tillfälle att yttra sig över ett utkast till proposition som i sak överensstämmer med denna proposition. Riksskatteverket har därvid inte haft någon invändning mot förslagen i propositionen.

Ett förslag till lag om konvention om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap har upprättats inom Finansdepartementet.

Lagrådet

Konventionens regler innebär att en metod för tvistlösning mellan stater anvisas i de fall en fråga om dubbelbeskattning av inkomst föreligger mellan stater då företags inkomster justerats på grund av att prissättningen mellan företag i intressegemenskap anses ha varit felaktig. Tillämpning av konventionen kan endast innebära att skattskyldigheten i Sverige inskränks i förhållande till den skattskyldighet som annars skulle föreligga enligt nationell rätt. Regeringen anser på grund härav och på grund av förslagens beskaffenhet i övrigt att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Lagrådets yttrande har därför inte inhämtats.

Regeringens förslag: Regeringen föreslår att riksdagen godkänner konventionen om Sveriges, Finlands och Österrikes anslutning till konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap med därtill fogad svensk förklaring och antar en lag om konvention om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap. Lagen innebär att konventionen skall gälla som lag här i landet. Konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap, i dess lydelse efter Sveriges, Finlands och Österrikes anslutning, finns fogad som en bilaga till lagen.

Skälen för regeringens förslag: Texten till skiljemannakonventionen (90/436/EEG) finns publicerad i Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr L 225, 20.8.1990, s. 10. Texten till konventionen om Konungariket Sveriges, Republiken Österrikes och Republiken Finlands anslutning till skiljemannakonventionen (anslutningskonventionen) finns publicerad i Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr C 26 1996 s. 1.

Lagförslaget består av dels den egentliga lagtexten, dels en bilaga som innehåller texten till skiljemannakonventionen på det svenska språket med beaktande av de ändringar som gjorts i konventionstexten genom anslutningskonventionen.

Eftersom Sverige vid den tid då skiljemannakonventionen ingicks inte var medlem i den Europeiska gemenskapen upprättades inte konventionen vid denna tid på det svenska språket. I anslutningskonventionen anges dock i artikel 7 att denna är avfattad på tolv språk, bl.a. svenska, och att de tolv texterna skall ha samma giltighet. Vidare anges i artikel 3 andra stycket i anslutningskonventionen att texterna till skiljemannakonventionen såsom dessa fastställs på svenska och finska återges i bilagor till anslutningskonventionen och att dessa texter skall ha giltighet på samma villkor som de övriga texterna till skiljemannakonventionen. Den svenska språkversionen har således samma giltighet som de andra elva språkversionerna.

I förslaget till lag föreskrivs i 1 § att skiljemannakonventionen skall gälla som lag här i landet. I 2 § föreskrivs att med allvarlig påföljd i artikel 8 i skiljemannakonventionen avses för svenskt vidkommande fängelse, böter eller administrativ sanktion. Som en bilaga till lagen bifogas den svenska texten av skiljemannakonventionen som den lyder efter de ändringar som gjorts genom anslutningskonventionen.

Enligt artikel 4 i anslutningskonventionen skall denna ratificeras av de avtalslutande staterna. I förhållande till Sverige, Österrike och Finland krävs i artikel 5 att dessa tre stater plus ytterligare minst en stat som tidigare ratificerat skiljemannakonventionen ratificerar anslutningskonventionen för att skiljemannakonventionen skall träda i kraft gentemot dessa tre stater. Det är således inte möjligt att nu avgöra vid vilken

tidpunkt konventionen kommer att träda i kraft. I lagförslaget har därför föreslagits att lagen träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

I artikel 9.6 i skiljemannakonventionen föreskrivs att ledamöterna i den rådgivande kommittén skall ha tystnadsplikt vad gäller de förhållande som kommer till deras kännedom genom förfarandet samt att de avtalsslutande staterna skall anta alla nödvändiga bestämmelser för att bestraffa brott mot tystnadsplikten. Skiljemannakonventionen innehåller vidare en bestämmelse i artikel 9.4 som innebär att varje avtalsslutande stat skall utse fem skiljemän. Regeringen avser att återkomma med föreskrifter om hur konventionen praktiskt skall tillämpas och i samband därmed också med förslag till nödvändig följdlagstiftning bl.a. på sekretessområdet.

Skiljemannakonventionen kommer att tillämpas endast i undantagsfall. Vissa år kommer den sannolikt inte alls att komma till användning. Den genomsnittliga kostnaden per år som tillämpningen av skiljemannakonventionen kommer att medföra för staten förutsätts bli försumbar. Kostnaden skall enligt artikel 11.3 delas jämnt mellan de berörda staterna.

5 Allmänt om dubbelbeskattning vid justering av inkomst avseende internprissättning mellan företag i intressegemenskap

En grundläggande princip i internationell skatterätt är att prissättning vid transaktioner mellan företag i intressegemenskap skall ske enligt den s.k. armlängdsprincipen. Detta innebär att kommersiella eller finansiella transaktioner skall vara baserade på samma villkor som skulle ha tillämpats om företagen inte haft intressegemenskap (marknadsmässiga villkor), dvs. att prissättning vid transaktioner mellan koncernbolag i olika stater skall vara skattemässigt korrekt. Det skall inte vara möjligt att flytta över vinster från en stat till en annan genom felaktig prissättning. För svenskt vidkommande är armlängdsprincipen reglerad i 43 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928:370). Den förekommer också i de dubbelbeskattningsavtal som Sverige har ingått och som bygger på den modell för skatteavtal beträffande inkomst och förmögenhet som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har utarbetat. Sverige har för närvarande dubbelbeskattningsavtal med samtliga medlemsstater i Europeiska unionen med undantag för Portugal.

Artikel 9 i modellavtalet behandlar armlängdsprincipen vid internprissättning och föreskriver i punkt 1 att då villkor avtalats mellan koncernbolag i olika stater utan att armlängdsprincipen iakttagits får inkomster i koncernbolag justeras i överensstämmelse därmed. OECD har även publicerat riktlinjer för att fastställa ett skattemässigt godtagbart internpris i rapporten "Transfer pricing guidelines for multinational enterprises and tax administrations" (1995).

Om ett företags inkomst justeras med anledning av att armlängdsprincipen inte iakttagits mellan företag i intressegemenskap i olika stater kan detta leda till att samma inkomst beskattas i två stater. I modellavtalet föreskrivs i artikel 9.2 att om det i en avtalsslutande stat uppkommer fråga om att justera ett företags vinst så skall den andra stat som berörs av frågan vidta motsvarande justering för att undanröja eventuell dubbelbeskattning under förutsättning att justeringen i den förstnämnda staten är korrekt. I artikel 25 i modellavtalet föreskrivs att de behöriga myndigheterna genom ömsesidig överenskommelse skall söka avgöra frågor om tillämpningen av avtalet. Om de behöriga myndigheterna inte kan enas om en lösning innehåller emellertid inte modellavtalet någon ytterligare väg för att lösa problemet med dubbelbeskattningen av inkomsten.

Skiljemannakonventionen tillför ytterligare ett moment i regelverket om tvistlösning vid dubbelbeskattning efter justering av inkomster, nämligen en rådgivande kommitté. En rådgivande kommitté skall tillsättas då de behöriga myndigheterna efter två år från det att frågan först lades fram för den ena myndigheten ännu inte nått en ömsesidig överenskommelse. Kommittén har till uppgift att inom sex månader från det att frågan överlämnades till den komma med ett förslag till hur problemet med dubbelbeskattningen av inkomsten skall lösas. De behöriga myndigheterna är inte bundna av kommitténs förslag, men måste inom sex månader från det att kommittén lämnade sitt förslag fatta ett beslut för att undanröja dubbelbeskattningen.

Skiljemannakonventionen har ingåtts för en period som är begränsad till fem år. Den trädde i kraft den 1 januari 1995 och giltighetstiden för konventionen löper således ut den 31 december 1999. Sex månader före utgången av denna tid skall enligt artikel 20 i konventionen de avtalsslutande staterna sammanträda för att besluta om en förlängning av konventionen. Vid finansministrarnas möte i rådet den 19 maj 1998 fattades ett principbeslut om att skiljemannakonventionen bör förlängas med ytterligare en period om fem år från och med den dag den upphör att gälla. De avtalsslutande staterna avser att inom kort fatta beslut om förlängning av konventionen.

6 Konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap (skiljemannakonventionen)

6.1 Skiljemannakonventionens tillämpningsområde

Artikel 220 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen den 25 mars 1957 (artikel 293 i EG-fördraget i dess lydelse enligt Amsterdamfördraget) åberopas i skiljemannakonventionen som en grund för konventionen. Enligt denna artikel skall medlemsstaterna, i den

utsträckning det är nödvändigt, inleda förhandlingar med varandra i syfte att till förmån för sina medborgare säkerställa avskaffandet av dubbelbeskattning inom gemenskapen.

Enligt *artikel 1* i skiljemannakonventionen skall denna tillämpas i de fall då inkomst som förvärfvas av ett företag i en avtalsslutande stat även ingår eller sannolikt kommer att ingå i den skattepliktiga inkomst som förvärfvas av ett företag i en annan avtalsslutande stat.

Ett fast driftställe som ett företag har i en annan avtalsslutande stat räknas i konventionens mening som ett företag i den stat där det fasta driftstället är beläget (artikel 1.2). Någon definition av uttrycket ”fast driftställe” finns inte i konventionen. En allmän regel i artikel 3.2 anger dock att i de fall inte sammanhanget föranleder annat skall varje uttryck som inte finns definierat i konventionen ha den betydelse som uttrycket har i det avtal om undvikande av dubbelbeskattning som de båda staterna ingått. Om dubbelbeskattningsavtal saknas mellan två stater, såsom är fallet exempelvis mellan Sverige och Portugal, gäller den definition som följer av intern lagstiftning.

Konventionen skall enligt artikel 1.3 tillämpas även om något av de berörda företagen visar förlust.

I *artikel 2* anges de skatter på vilka konventionen skall tillämpas. Artikel 2.1 föreskriver att konventionen skall tillämpas på inkomstskatter vilket innebär att exempelvis förmögenhetsskatt inte omfattas. I artikel 2.2 finns en uppräkningslista över de skatter som vid tiden för konventionens ingående togs ut i de medlemsstater som omfattas av konventionen. I anslutningskonventionen finns ett tillägg till artikel 2 där de skatter som omfattas i Sverige, Österrike och Finland anges. För svenskt vidkommande omfattas statlig inkomstskatt, kupongskatt, kommunal inkomstskatt och expansionsmedelsskatt. Dessutom finns i artikel 2.3 en bestämmelse som innebär att konventionen skall tillämpas på andra skatter av samma eller i huvudsak likartat slag som efter undertecknandet påförs vid sidan av eller i stället för de i konventionen uppräknade skatterna.

6.2 Allmänna bestämmelser

I *artikel 3.1* anges vilka som är de behöriga myndigheterna vid tillämpningen av konventionen. I anslutningskonventionen har angivits att, såvitt avser Sverige, finansministern eller hans befullmäktigade ombud är behörig myndighet.

Artikel 3.2 innehåller en allmän tolkningsregel som anger att såvida inte sammanhanget föranleder annat skall varje uttryck som inte definieras i konventionen ha den betydelse som uttrycket har i det avtal om undvikande av dubbelbeskattning som de berörda staterna ingått.

Artikel 4 innehåller en beskrivning av de situationer då konventionen är tillämplig. Artikel 4.1 behandlar situationen då ett företag deltar i ledningen eller kontrollen av respektive äger andel i ett annat företag i en annan avtalsslutande stat. Vidare behandlar artikel 4.1 situationen då samma personer deltar i ledningen eller kontrollen av respektive äger

andel i företag i två avtalsslutande stater. De situationer som avses är således företag med intressegemenskap, dvs. i princip moder- och dotterbolag samt bolag under gemensam kontroll. I dessa situationer får ett företags inkomst justeras om det mellan företagen avtalats eller föreskrivits villkor som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag. Artikel 4.1 är i princip identisk med artikel 9.1 i den modell som OECD rekommenderat för bilaterala dubbelbeskattningsavtal. I en gemensam förklaring till artikel 4.1 har medlemsstaterna uttalat att bestämmelserna i punkt 4.1 skall omfatta såväl sådana fall då en transaktion genomförs direkt mellan två rättsligt sett självständiga företag som sådana fall då en transaktion genomförs mellan ett av företagen och det andra företagets fasta driftställe som är beläget i en tredje avtalsslutande stat.

Artikel 4.2 innehåller en bestämmelse som innebär att till fast driftställe skall hänföras den inkomst som detta fasta driftställe skulle ha förvärvat om driftstället – i stället för att avsluta affärer med sitt huvudkontor eller med någon annan del av företaget – hade avslutat affärer med ett helt fristående företag på de villkor och till de priser som gäller under vanliga marknadsförhållanden. Artikel 4.2 är i allt väsentligt identisk med artikel 7.2 i OECD:s modellavtal.

Enligt *artikel 5* skall en avtalsslutande stat som avser att justera ett företags inkomst i god tid lämna ett meddelande till företaget om detta. Syftet är att företaget skall ha möjlighet att i sin tur underrätta det andra företaget så att det kan ta upp frågan med den andra avtalsslutande staten.

I artikel 5 andra stycket sägs vidare att en avtalsslutande stat som lämnar ett sådant meddelande inte skall förhindras att genomföra den planerade justeringen.

Artikel 5 tredje stycket innebär att om såväl de två inblandade företagen som de två inblandade staterna är överens om att justering av inkomsten skall ske på det vis som den första avtalsslutande staten avsett, saknas anledning att tillgripa de förfaranden som avses i artiklarna 6 och 7, nämligen ömsesidig överenskommelse och skiljemannaförfarande.

Artikel 6 behandlar ömsesidig överenskommelse. I artikel 6.1 sägs att ett företag som anser att principerna i artikel 4 inte iakttagits, kan lägga fram saken för den behöriga myndigheten i den stat där företaget eller det fasta driftstället är beläget. Saken skall läggas fram inom tre år från den första anmälan av den åtgärd som kan leda till justering av inkomsten. Det förhållande att företaget lägger fram saken för den behöriga myndigheten påverkar inte företagets rätt att utnyttja de rättsmedel som erbjuds enligt den interna rättsordningen i staten.

I samband med att företaget lägger fram saken för den behöriga myndigheten skall företaget uppge vilka andra avtalsslutande stater som kan vara berörda av ärendet. Den behöriga myndigheten skall därefter utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i dessa andra avtalsslutande stater.

Om den behöriga myndigheten anser att företagets invändning är grundad och därtill anser att den beskattning som företaget klagat på beror på en åtgärd som vidtagits i den egna staten måste myndigheten

göra sådana ändringar så att dubbelbeskattningen undanröjs. Om den behöriga myndigheten anser att företagets invändning är grundad men att dubbelbeskattningen beror på en åtgärd som vidtagits i den andra staten, är den behöriga myndigheten skyldig att inleda förfarandet om ömsesidig överenskommelse. Detta framgår av artikel 6.2. Bestämmelsen innebär således inte att en skattskyldig har en absolut rätt att få till stånd ett förfarande om ömsesidig överenskommelse utan den behöriga myndigheten har att avgöra om det är befogat att inleda ett sådant förfarande.

Reglerna i artikel 6 är till sitt innehåll i allt väsentligt identiska med artikel 25.1 och 25.2 i OECD:s modellavtal.

Artikel 7 behandlar vad som sker om inte de behöriga myndigheterna inom två år från det att fallet första gången lades fram för en behörig myndighet lyckas uppnå en sådan uppgörelse för att undvika dubbelbeskattning som avses i artikel 6. I artikel 7.1 sägs att i detta fall skall en rådgivande kommitté inrättas som får i uppdrag att yttra sig i dubbelbeskattningsfrågan. Detta är alltså det egentliga skiljemannaförfarandet. Företagen kan dock utnyttja de rättsmedel som erbjuds enligt intern lagstiftning och i ett sådant fall börjar tvåårsfristen att löpa först från den dag då domen i högsta instans meddelades. De behöriga myndigheterna kan i samråd med företagen komma överens om att bortse från tvåårsfristen (artikel 7.4). Det förhållandet att en fråga lagts fram för en rådgivande kommitté hindrar enligt artikel 7.2 inte en stat från att inleda eller fullfölja rättsliga åtgärder eller administrativa förfaranden i fallet i fråga.

I artikel 7.3 finns ett undantag från skyldigheten att inrätta en rådgivande kommitté, nämligen i det fall en behörig myndighet i en stat enligt den interna lagstiftningen inte kan avvika från ett beslut av statens rättsliga organ. I dessa fall skall en rådgivande kommitté inrättas endast om företaget i staten låtit tiden för överklagande löpa ut eller om företaget återkallat ett överklagande. Frankrike och Storbritannien har i ensidiga förklaringar angivit att de kommer att tillämpa undantaget i artikel 7.3.

I *artikel 8* finns ytterligare ett undantag från skyldigheten för den behöriga myndigheten att inleda ett förfarande om ömsesidig överenskommelse eller inrätta en rådgivande kommitté. I artikel 8.1 sägs att en sådan skyldighet inte föreligger om det slutgiltigt fastslås vid en rättslig eller administrativ process att ett av de berörda företagen kommer att träffas av s.k. allvarliga påföljder på grund av handlingar som medför justering av inkomst enligt artikel 4. Artikel 8.2 ger de behöriga myndigheterna möjlighet att skjuta upp förfarande om ömsesidig överenskommelse och inrättande av en rådgivande kommitté om en sådan rättslig eller administrativ process pågår. Samtliga medlemsstater har i ensidiga förklaringar angivit vad man avser med uttrycket "allvarliga påföljder". Sverige har därmed förklarat att med en överträdelse av skattelagstiftningen, som kan medföra allvarlig påföljd, avses överträdelse som medför påföljd i form av fängelse, böter eller administrativ sanktion. Övriga staters förklaringar överensstämmer i huvudsak med den svenska.

Artikel 9 innehåller regler om sammansättningen av den rådgivande kommittén. Den skall förutom ordföranden bestå av två företrädare för varje berörd behörig myndighet. Man kan dock avtala om att det bara skall vara en företrädare. Det skall dessutom vara ett jämnt antal oberoende representanter som utses från en förteckning som sammanställs av generalsekreteraren för Europeiska unionens råd. Varje stat utser fem personer för detta ändamål. Företrädarna och de oberoende representanterna väljer från förteckningen en ordförande. Ordföranden skall inneha de kvalifikationer som krävs för att inneha det högsta domarämbetet i sitt hemland eller vara en erkänt duglig praktiserande jurist. Ledamöterna i den rådgivande kommittén skall ha tystnadsplikt för de förhållanden som kommer till deras kännedom genom förfarandet och medlemsstaterna skall anta alla nödvändiga bestämmelser för att sanktionera brott mot tystnadsplikten. Medlemsstaterna har i en gemensam förklaring till artikel 9.6 angivit att det står staterna fritt att besluta om arten och räckvidden av lämpliga bestämmelser som antas för att beivra brott mot denna tystnadsplikt.

Artikel 10 innehåller i punkt 1 en bestämmelse om att de berörda företagen har möjlighet att till den rådgivande kommittén ge in de upplysningar och det bevismaterial som sannolikt kan komma till användning för att fatta ett beslut. Dessutom är såväl företagen som de behöriga myndigheterna skyldiga att på begäran av den rådgivande kommittén inkomma med upplysningar, bevismaterial eller handlingar. De behöriga myndigheterna är emellertid inte skyldiga att vidta förvaltningsåtgärder som avviker från intern lagstiftning eller vedertagen administrativ praxis. Inte heller är de behöriga myndigheterna skyldiga att lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt intern lagstiftning eller vedertagen administrativ praxis. Slutligen kan de behöriga myndigheterna inte åläggas att lämna upplysningar som skulle röja affärs-, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringsätt eller upplysningar vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public). Artikel 10.2 ger företagen möjlighet att på egen begäran inställa sig eller företrädas inför den rådgivande kommittén. Företagen är skyldiga att inställa sig om den rådgivande kommittén begär det.

Enligt *artikel 11* skall den rådgivande kommittén yttra sig senast sex månader från dagen då ärendet hänsköts till den. Den rådgivande kommittén skall anta sitt yttrande med enkel majoritet. Kostnaderna för kommitténs arbete, med undantag för de kostnader som företagen själva ådragit sig, skall fördelas jämnt mellan de berörda avtalslutande staterna. De kostnader som företagen haft för att lämna upplysningar och bevismaterial samt inställa sig inför den rådgivande kommittén ersätts emellertid inte.

Artikel 12.1 innehåller principen om att det är de behöriga myndigheterna som enhälligt skall fatta beslut om undanröjande av dubbelbeskattningen. Detta skall ske inom sex månader efter det att den rådgivande kommittén avgivit sitt yttrande. I punktens andra stycke understryks principen om de behöriga myndigheternas kompetens eftersom dessa myndigheter enligt konventionen kan fatta ett beslut som avviker

ifrån den rådgivande kommitténs yttrande. Om de inte kan uppnå enighet är de dock skyldiga att handla i enlighet med yttrandet.

I artikel 12.2 finns en bestämmelse som ger de behöriga myndigheterna möjlighet att offentliggöra beslutet om undanröjande av dubbelbeskattning under förutsättning att de berörda företagen samtycker till det. Konventionen innehåller inte några bestämmelser om offentliggörande av den rådgivande kommitténs yttrande.

I *artikel 13* anges att den omständigheten att de avtalsslutande staterna har fattat ett slutgiltigt beslut om beskattningen av inkomster som härrör från en transaktion mellan företag i intressegemenskap inte hindrar att förfarandet om ömsesidig överenskommelse och skiljemannaförfarandet utnyttjas. I en gemensam förklaring till artikel 13 har medlemsstaterna uttalat att om de beslut om beskattning som ger upphov till förfarandena enligt artiklarna 6 och 7 har ändrats i en eller flera avtalsslutande stater efter slutförandet av förfarandet enligt artikel 6 eller sedan beslutet enligt artikel 12 har fattats och om detta medför en dubbelbeskattning enligt artikel 1 genom att resultatet av detta förfarande eller detta beslut tillämpas, skall bestämmelserna i artiklarna 6 och 7 tillämpas.

Dubbelbeskattning av inkomster anses enligt *artikel 14* vara undanröjd om inkomsterna tas med i beräkningen av de skattepliktiga inkomsterna i endast en stat. Dubbelbeskattning anses också vara undanröjd om den skatt som påförs dessa inkomster i en stat minskas med ett belopp som är lika stort som den skatt som påförs i den andra staten.

6.3 Slutbestämmelser

Enligt *artikel 15* påverkar inte konventionens bestämmelser de mer omfattande förpliktelser för att undanröja dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap som följer av dubbelbeskattningsavtal eller av andra konventioner som staterna har slutit eller kommer att sluta eller av staternas interna lagstiftning.

Konventionens territoriella tillämpningsområde beskrivs i *artikel 16*.

Artiklarna 17 och 18 reglerar ikraftträdandet av skiljemannakonventionen. Denna har den 1 januari 1995 trätt i kraft för de tolv stater som var medlemmar i Europeiska gemenskapen vid tiden för konventionens ingående.

Artikel 19 anger vissa uppgifter som ankommer på generalsekretären vid rådet.

Konventionen är enligt *artikel 20* tidsbegränsad till fem år och löper således ut den 31 december 1999. Sex månader före utgången av denna tid skall de avtalsslutande staterna sammanträda för att besluta om giltighetstiden för konventionen skall förlängas. Något formellt beslut om förlängning har ännu inte fattats.

I *artikel 21* sägs att varje avtalsslutande stat när som helst kan begära en översyn av konventionen och att rådets ordförande i sådant fall skall sammankalla en konferens för en sådan översyn.

Artikel 22 fastslår att konventionen är upprättad på tio språk och att alla texter har samma giltighet. Efter Sveriges och Finlands tillträde till konventionen kommer antalet officiella språk att vara tolv.

Prop.
1998/99:118

**Konvention
om Konungariket Sveriges, Republiken Österrikes och Republiken
Finlands anslutning till konventionen om undanröjande av
dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i
intressegemenskap**

Prop.
1998/99:118
Bilaga

De höga fördragsslutande parterna till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

har enats om följande.

Artikel 1

Konungariket Sverige, Republiken Österrike och Republiken Finland ansluter sig till konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap, som öppnades för undertecknande i Bryssel den 23 juli 1990.

Artikel 2

Konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap ändras på följande sätt.

1. I artikel 2.2

a) skall punkt k betecknas l,

b) skall följande punkt k införas efter punkt j:

”k) i Österrike:

– Einkommensteuer,

– Körperschaftsteuer,”

c) skall punkt 1 betecknas o,

d) skall följande punkter m och n införas efter punkt l:

”m) i Finland:

– valtion tuloverot/de statliga inkomstskatterna,

– yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund,

– kunnallisvero/kommunalskatten,

– kirkollisvero/kyrkoskatten,

– korkotulon lähdevero/källskatten å ränteinkomst,

– rajoitetusti verovelvollisen lähdevero/källskatten för begränsat skattskyldig;

n) i Sverige:

– statlig inkomstskatt,

– kupongskatt,

– kommunal inkomstskatt,

– expansionsmedelsskatt.”

2. Artikel 3.1 skall kompletteras med följande text:

”– i Österrike:

Der Bundesminister für Finanzen eller en befullmäktigad företrädare,

– i Finland:

Valtiovarainministeriö eller dettas befullmäktigade ombud,

Finansministeriet eller dettas befullmäktigade ombud,

– i Sverige:
Finansministern eller dennes befullmäktigade ombud.”

Prop.
1998/99:118
Bilaga

Artikel 3

Generalsekreteraren för Europeiska unionens råd skall till regeringarna i Konungariket Sverige, Republiken Österrike och Republiken Finland överlämna en bestyrkt kopia av konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap på tyska, engelska, danska, spanska, franska, grekiska, irländska, italienska, nederländska och portugisiska.

Texterna till konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap såsom dessa fastställs på finska och svenska återges i bilagorna I och II till denna konvention. Texterna som upprättats på finska och svenska har giltighet på samma villkor som de övriga texterna till konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap.

Artikel 4

Denna konvention skall ratificeras av de avtalsslutande staterna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

Artikel 5

Med avseende på förbindelserna mellan de stater som har ratificerat denna konvention träder den i kraft den första dagen i den tredje månaden efter deponeringen av det sista ratifikationsinstrumentet från Konungariket Sverige, Republiken Österrike eller Republiken Finland och någon stat som har ratificerat konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap.

För varje avtalsslutande stat, som ratificerar den vid en senare tidpunkt, träder den i kraft den första dagen i den tredje månad som följer efter deponeringen av denna stats ratifikationsinstrument.

Artikel 6

Generalsekreteraren för Europeiska unionens råd skall underrätta de avtalsslutande staterna om

- a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument,
- b) datum då denna konvention träder i kraft.

Artikel 7

Prop.
1998/99:118
Bilaga

Denna konvention, som är avfattad i ett exemplar på tyska, engelska, danska, spanska, finska, franska, grekiska, irländska, italienska, nederländska, portugisiska och svenska, med samma giltighet för de tolv texterna, skall deponeras i arkiven i generalsekretariatet för Europeiska unionens råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia till var och en av de avtalsslutande staternas regeringar.

Förklaring av Konungariket Sverige

Med en överträdelse av skattelagstiftningen som kan medföra en *allvarlig påföljd* avses varje överträdelse av skattelagstiftningen vilken medför påföljd i form av fängelse, böter eller administrativ sanktion.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 20 maj 1999

Närvarande: statsrådet Hjelm-Wallén, ordförande, och statsråden Freivalds, Schori, Winberg, Ulvskog, Lindh, Sahlin, von Sydow, Klingvall, Pagrotsky, Östros, Messing, Engqvist, Rosengren, Larsson, Wärnersson, Lejon, Lövdén, Ringholm

Föredragande: statsrådet Ringholm

Regeringen beslutar proposition 1998/99:118 Konvention om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap.